

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Λουκ. ιη΄ 10-14)

Ἐἶπεν ὁ Κύριος αὐτῇ τὴν παραβολήν: «Δύο ἄνθρωποι ἀνέβηκαν στό ναό γιά νά προσευχηθοῦν. Ὁ ἕνας ἦταν Φαρισαῖος κι ὁ ἄλλος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος στάθηκε ἐπιδεικτικά κι ἔκανε τὴν ἐξῆς προσευχή σχετικά μέ τόν ἑαυτό του: «Θεέ μου, σ' εὐχαριστῶ πού ἐγώ δέν εἶμαι σάν τούς ἄλλους ἀνθρώπους ἄρπαγας, ἄδικος, μοιχός, ἢ καί σάν αὐτόν ἐδῶ τόν τελώνη. Ἐγώ νηστεύω δυό φορές τὴν ἑβδομάδα καί δίνω στό ναό τό δέκατο ἀπ' ὅλα τά εισοδήματά μου». Ὁ τελώνης, ἀντίθετα, στεκόταν πολύ πίσω καί δέν τολμοῦσε οὔτε τά μάτια του νά σηκώσει στόν οὐρανό. Χτυποῦσε τό στήθος του καί ἔλεγε: «Θεέ μου, σπλαχνίσου με τόν ἁμαρτωλό». Σᾶς βεβαιώνω πώς αὐτός ἔφυγε γιά τό σπίτι του ἀθῶος καί συμφιλιωμένος μέ τόν Θεό, ἐνῶ ὁ ἄλλος ὄχι· γιατί ὁποῖος ὑψώνει τόν ἑαυτό του θά ταπεινωθεῖ, κι ὁποῖος τόν ταπεινώνει θά ὑψωθεῖ».

Ὁ ἄνθρωπος που περπατάει στο δρόμο της μετανοίας έχει βαθιά συναίσθηση της αμαρτωλότητάς του. Το ἦθος και το βίωμα του ορθόδοξου χριστιανού είναι ἦθος και βίωμα δακρύων και ομολογίας και συναισθήσεως της αμαρτωλότητας. «...ὅτι τὴν ανομίαν μου ἐγώ γινώσκω, καὶ ἡ αμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός» (Ψαλμός Ν', 5). Κι ὅταν ἀκόμα φθάνει ὁ χριστιανός σε ὑψημὰ μεγάλα ἀρετῆς καὶ αγιότητος, καὶ τότε τὸν ἀκολουθεῖ αὐτὴ ἡ συναίσθηση, ὅτι δηλαδὴ εἶναι αμαρτωλός. Ὁ θεῖος Παῦλος, ὅταν ἐφτάσε στα τέλη τοῦ βίου του, γράφει τις δύο «Πρὸς Τιμόθεον» ἐπιστολές. Λέει, λοιπόν: «Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον αμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτος ἐμὶ ἐγώ» (Α' Τιμ. Α', 15). Ἐμεῖς λέμε ὅτι ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἶναι ὁ πρῶτος μετὰ τὸν Ἔνα. Ὁ Ἔνας εἶναι ὁ Χριστός. Ὁ πρῶτος μετὰ τὸ Χριστό μας εἶναι ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ἐκεῖνος λέγει ὅτι εἶναι ὁ πρῶτος τῶν αμαρτωλῶν.

Αρχιμανδρίτης Χριστόδουλος Φάσσος

Παρακαλεῖσθε ὅπως φυλάγετε τό παρόν ἐντοπο λόγω θρησκευτικοῦ περιεχομένου καί τῶν εἰκόνων

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

† **ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣΤ΄ ΛΟΥΚΑ** (Τελώνου καί Φαρισαίου)
Ἐναρξίς **Τριωδίου**
Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις, Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων
ΚΥΡΙΑΚΗ 21 Φεβρουαρίου 2016

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Β' Τιμ. γ' 10-15)

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθησάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις. Οἴους διωγμοὺς ὑπήνεγκα! Καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Λέγεται ὅτι κάποτε μία μητέρα, σύζυγος βογιάρου, ἦρθε στὸν Ἅγιο Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ καὶ τοῦ παραπονέθηκε ὅτι οἱ δάσκαλοι δὲν μαθαίνουν καλὰ στὰ παιδιά της τὴν γαλλικὴ γλῶσσα, ρωτώντας τὸν τί νὰ κάνει. Τότε ὁ ἅγιος ἐκεῖνος ἄνθρωπος τῆς εἶπε: «Ἐσὺ μανούλα μου, μάθε καλλίτερα τὰ παιδιά σου πῶς νὰ προσεύχονται στὸν Θεὸ καὶ ἐκεῖνα θὰ μάθουν ἀργότερα πὶὸ εὐκόλα τὰ γαλλικά»

Ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Β' Τιμ. γ' 10-15)

Παιδί μου Τιμόθεε, ἐσύ με παρακολούθησες στή διδασκαλία, στόν τρόπο ζωῆς, στούς σκοπούς, στήν πίστη, στή μακροθυμία, στήν ἀγάπη, στήν ὑπομονή, στούς διωγμούς, στά παθήματα σάν αὐτά πού ὑπέμεινα στήν Ἀντιόχεια, στό Ἰκόνιο, στά Λύστρα. Τί διωγμούς ὑπέφερα! Κι ἀπ' ὅλα μέ γλίτωσε ὁ Κύριος. Κι ὄχι μόνο ἐγώ, ἀλλά καί ὅλοι ὅσοι θέλουν νά ζήσουν μέ εὐσέβεια, σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, θά ἀντιμετωπίσουν διωγμούς. Μόνο οἱ πονηροί ἄνθρωποι καί οἱ ἀπατεῶνες θά προκόβουν στό χειρότερο· θά ἐξαπατοῦν τοὺς ἄλλους καί οἱ ἄλλοι θά τοὺς ἐξαπατοῦν. Ἐσύ ὅμως νά μένεις σ' αὐτά πού ἔμαθες καί πού γιά τήν ἀξιοπιστία τοὺς ἔχεις τεκμήρια. Ξέρεις ἀπό ποιόν τά ἔμαθες· καί μή λησιμονεῖς ὅτι ἀπό τή βρεφική σου ἡλικία γνωρίζεις τή Γραφή, πού μπορεῖ νά σέ κάνει σοφό ὁδηγώντας σέ στή σωτηρία διά τῆς πίστεως στόν Ἰησοῦ Χριστό.

Στολίστε τίς λαμπάδες σας μέ ἀρετές. Ἀγωνιστεῖτε ν' ἀποβάλετε τὰ πάθη τῆς ψυχῆς. Καθαρίστε τήν καρδιά σας ἀπό κάθε ρύπο καί διατηρήστε τήν ἀγνή, γιά νά ἔρθει καί νά κατοικήσει μέσα σας ὁ Κύριος, γιά νά σᾶς πλημμυρίσει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μέ τίς θεῖες δωρεές.

Ἅγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως

*****

Εἶπε γέρον.

Ταπείνωση εἶναι το κάτω

σκαλοπάτι των ἀρετῶν.

Ἀγάπη εἶναι το επάνω σκαλοπάτι.

Γιατι δεν αγιάζουμε σήμερα;

Γιατι δεν έχουμε ταπείνωση.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Λουκ. ιη' 10-14)

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τήν παραβολήν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν προσεύξασθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος καί ὁ ἕτερος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεῖς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσήχετο· ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανόν ἐπάραι, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

